

Chùm Thơ Cao My Nhân

QUÊN BỎNG TÌNH NHAU

Anh đừng đợi em thứ sáu
Cửa nhà thờ vẳng chiều ngoan
Cha đang nghe nhạc hoà tấu
Tập bài thánh ca mê hoang

Em nghe giọng mình mê đắm
Lời tình thơ thật thanh cao
Lệ rơi cơ hồ ướt đắm
Khiến đôi gò má xanh xao

Chúa quên em đang sầu khổ
Buồn thương đôi mắt hững hờ
Thánh kinh sao không nhắc nhở
Em đành thơ lộ vào thơ

Trang thơ cất trong Kinh thánh
Kịp này quên tới đời sau
Giọt sầu lung linh, lấp lánh
Chúng mình quên bóng tình nhau...

ĐI TRÊN BỜ MÊ

Em tỉnh giấc ba lần
Đêm cuối mùa trời khô
Nhưng sao người ướt sũng
Mùi hôi và lệ thơ

Giấc mơ dài liên tục
Thấy người chị qua đời
Đã hai năm tiếng khóc
Nín lặng nơi buồn vui

Đi trên một bờ sông
Bếp bên vỉn đá tảng
Dòng nước chảy mật mừng
Lỡ sa chân, rớt thẳm

Mơ rồi tỉnh lại mơ
Chị cùng em đi tiếp
Đoạn cuối hân lòng lơ
Trên bờ mê không khiếp

Khi thức h[ư]n mê hoang
Chị rời xa cõi th[ế]
Đ[ủ]y lòng sợ kinh hoàng
M[ột] hút trong m[ơ] tan...

CAO MỸ NHÂN

BÊN BỜ SÔNG

Riverside
Thương nhớ hoài
Đôi bờ v[òng]
Ngày hẹn sai

Trên dòng sông
S[ắc] c[ầu] v[òng]
Phai m[àu] áo
Giữa thình không

Anh [ở] đâu
Ti[ếng] chim s[ầu]

Vừa rót xuống

Đáy lòng sâu

Nơi hùn mưa

Năm tháng thừa

Thơ ướt át

Giấc tình trưa ...

CAO MỸ NHÂN

SÓNG DỘI CHÂN TƯỜNG

Người vùi cuội biển, đàu sông

Đôi tôi ò lại với mộng mênh buồm

Mùa xuân cũng bỏ đi luôn

Vội chi người hỏi, thề hùn lên đênh

Mây đang cuộn khói bóng bính

Vòng tay tôi rặng bóng hình lặng cầm

Đầu sông, cuội biển trăm năm

Biết rồi , đừng nói thêm lộn nữa nghe

Trùng dương sóng dội cận kề

Chân tường văng vọng, thềm thì đẫm say

Tình yêu không dừng nơi này

Chúng mình không có một ngày bên nhau

Người vò, hò hẹn kiếp sau

Thời gian dằng dặc, hơi đâu mà chờ

Bao la biển gọi sông hồ

Mình tôi ôm ấp hân hoan thơ nào nữa ...

.

CAO MỸ NHÂN